

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการชี้แนะโดยใช้วาจาและการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียนต่อการเพิ่มพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนของเด็กแยกตัว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 1 โรงเรียนอัมพรไพศาล อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี จำนวน 6 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 คน และกลุ่มควบคุม 3 คน มาจาก 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 2 คน โดยที่เด็ก 2 คน ในแต่ละห้องแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 คน และกลุ่มควบคุม 1 คน ซึ่งเป็นเด็กที่มีความถี่ของพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนต่ำกว่าร้อยละ 50 ของช่วงเวลาในการสังเกต 20 นาทีของการเล่นอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน
2. เครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงเสียงหุฟังได้ 2 คน มีสายฟังระหว่างผู้สังเกต 2 คน
3. แถบบันทึกเสียงที่มีช่วงการสังเกต 10 วินาที
4. แถบบันทึกเสียงที่มีช่วงการสังเกต 20 วินาที บันทึก 10 วินาที
5. ตราประจำตำแหน่งผู้จัดการชั้นเรียน
6. จลากรที่ไม่มีรายชื่อจำนวนเท่ากับเด็กในแต่ละห้องเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระยะก่อนทดลอง
  - 1.1 ฝึกผู้สังเกต
  - 1.2 เลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนที่ตั้งไว้
  - 1.3 สร้างและจัดหาเครื่องมือในการวิจัย

1.4 อธิบายและฝึกครูทั้ง 3 ห้องเรียน

2. ระยะเวลา 10 สัปดาห์ โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

2.1 ระยะที่ 1 A (ระยะเส้นฐาน) เป็นระยะเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานก่อนการปรับพฤติกรรม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน ด้วยวิธีการสังเกตแบบช่วงเวลาในช่วงเวลา 20 นาทีของการเล่นอิสระ ใช้เวลาดำเนินการ 10 วัน

2.2 ระยะที่ 2 B (ระยะให้การชี้แนะโดยใช้วาจา) เป็นระยะที่ครูชี้แนะด้วยคำพูดกับเด็กในกลุ่มทดลองไม่เกิน 3 ครั้ง ในช่วงเวลาเล่นอิสระ 20 นาที ตามเงื่อนไขการชี้แนะที่กำหนดไว้ ซึ่งเจ็ลี่ยแล้วให้การชี้แนะ 6 นาทีต่อครั้ง ทั้งนี้เมื่อเด็กในกลุ่มทดลองกระทำพฤติกรรมตามการชี้แนะของครูแล้วครูจะให้การเสริมแรงทางสังคมโดยการชมเชยเด็กทันที อีกทั้งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนเช่นเดียวกับระยะที่ 1 ใช้เวลาดำเนินการ 10 วัน

2.3 ระยะที่ 3 C (ระยะให้การชี้แนะโดยใช้วาจา ร่วมกับการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียน) โดยที่การชี้แนะด้วยคำพูดนั้นกระทำเช่นเดียวกับระยะที่ 2 (B) และในวันแรกของการทดลองครูกำหนดให้เด็กในกลุ่มทดลองเป็นผู้จัดการชั้นเรียนโดยวิธีการจับฉลากพร้อมทั้งบอกหน้าที่ของผู้จัดการชั้นเรียนและมีการติดตามประจำตำแหน่งให้ด้วย ในระยะนี้ยังคงเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนเช่นเดียวกับระยะที่ 1 ใช้เวลาดำเนินการ 8 วัน

2.4 ระยะที่ 4 B (ระยะให้การชี้แนะโดยใช้วาจา) เป็นระยะที่ครูชี้แนะด้วยคำพูดกับเด็กในกลุ่มทดลองเช่นเดียวกับในระยะที่ 2 (B) และเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนเช่นเดียวกับระยะที่ 1 ใช้เวลาดำเนินการ 8 วัน

2.5 ระยะที่ 5 C (ระยะให้การชี้แนะโดยใช้วาจา ร่วมกับการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียน) เป็นระยะที่ครูชี้แนะด้วยคำพูดและกำหนดให้เด็กในกลุ่มทดลองเป็นผู้จัดการชั้นเรียนเช่นเดียวกันกับระยะที่ 3 (C) พร้อมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนเช่นเดียวกับระยะที่ 1 ใช้เวลาดำเนินการ 9 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่มีความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป มาเทียบเป็นร้อยละของพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน แล้วเสนอเป็นตารางค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน ในระยะต่าง ๆ ของเด็กในกลุ่มทดลองและเด็กในกลุ่มควบคุมเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม
2. วิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมในการทดลองระยะต่าง ๆ ของเด็กในกลุ่มทดลอง และเด็กในกลุ่มควบคุมเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยการวิเคราะห์ค่าแนวโน้มและความลาด (trend and slope) ด้วย Split-middle technique แล้วเสนองราฟแนวโน้มพฤติกรรม ในการทดลองระยะต่าง ๆ ของเด็กในกลุ่มทดลองและเด็กในกลุ่มควบคุมเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมในการทดลองระยะต่าง ๆ โดยการทดสอบการแจกแจงทวินาม (Binomial Distribution)

ผลการวิจัย

1. เด็กแยกตัวที่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจาจะมีพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนสูงกว่าเด็กแยกตัวที่ไม่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจา
2. เด็กแยกตัวที่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจาจะมีพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนในระยะที่ให้การชี้แนะโดยใช้วาจาสูงกว่าระยะที่ไม่ให้การชี้แนะโดยใช้วาจา
3. เด็กแยกตัวที่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจาร่วมกับการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียน จะมีพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนสูงกว่าเด็กแยกตัวที่ไม่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจา ร่วมกับการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียน
4. เด็กแยกตัวที่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจาร่วมกับการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียนจะมีพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนในระยะที่ให้การชี้แนะโดยใช้วาจาและการ กำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียนสูงกว่าระยะที่ไม่ให้การชี้แนะโดยใช้วาจาและระยะที่ให้การชี้แนะ โดยใช้วาจาเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลในระยะยาวของการใช้การชี้แนะโดยใช้วาจาและการกำหนด บทบาทผู้จัดการชั้นเรียน เพื่อทราบถึงการคงอยู่และการแผ่ขยายของพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมกับเพื่อนในสภาพการณ์ทางสังคมอื่น ๆ